

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Võ Tiến Đạt
Giáo Xứ Đức Kitô Ngôi Lời Nhập Thể
281-827-9571

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú (GXLB)
281-777-2229

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành

Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng

Pt. Giuse Nguyễn Phẩm

Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075

713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu

Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Pt. Phêrô Nguyễn Cường

Pt. Vincentê Đoàn Hồng Phúc

Pt. Giuse Maria Phạm Harry Hưng

Pt. Gioan Baotixita Hoàng Anh Dũng

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099

281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiện Ân, OP.

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.

Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh

12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086

281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÒ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đình Minh Tiên, OP.

Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.

Pt. Giuse Đỗ Nguyên Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040

713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. Giuse Phan Đình Lộc

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002

713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP.

3617 Milam St. - Houston, TX 77002

713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DŨNG LẠC

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, Texas 77099 - Phone: 281-495-8133
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật XXIII Thường niên, Năm C, Ngày 08-09-2019
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca 14, 25-33

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Làm môn đệ của Chúa

Ai trong chúng ta cũng mong ước được làm môn đệ của Chúa. Ai cũng muốn theo chân Chúa. Nhưng ta có thực sự hiểu làm môn đệ Chúa là như thế nào không? Hôm nay Chúa chỉ cho ta thấy rõ điều đó.

Làm môn đệ là một việc làm nghiêm túc. Đây không phải là một cảm tính bông bột nhất thời. Nhưng là một việc lâu dài. Chúa Giêsu ví việc làm môn đệ theo Chúa với việc "xây dựng một cây tháp" và việc "chiến đấu với kẻ thù". Xây dựng cây tháp là một việc làm lớn lao. Chiến đấu với kẻ thù là việc làm nghiêm trọng. Vì thế cần phải ngồi xuống suy tính cho cẩn trọng, chi li. Cũng thế việc làm môn đệ của Chúa là một việc làm nghiêm túc, vừa lớn lao như sự nghiệp cả đời, vừa nghiêm trọng vì ảnh hưởng tới cả định mệnh. Vì thế phải ngồi xuống suy tính cho kỹ lưỡng để có thể theo Chúa đến cùng. Phải suy tính kỹ lưỡng vì làm môn đệ là từ bỏ đến tận cùng.

Làm môn đệ là từ bỏ đến tận cùng. Môn đệ không phải là kẻ hiếu kỳ cười ngửa xem hoa. Môn đệ không phải là kẻ tài tử nay làm mai không. Môn đệ là người đi theo thầy suốt đời, sống như thầy trong mọi sự. Chính vì thế mà phải coi thầy là thần tượng duy nhất, không yêu mến thầy. Chính vì thế mà phải từ bỏ tất cả, không chỉ người thân mà từ bỏ cả chính bản thân với những ý nghĩ riêng tư. Để không những đi theo thầy, sống như thầy mà con ăn nói như thầy, suy nghĩ như thầy nữa. Kitô hữu là người mang Chúa Kitô trong mình. Muốn có Chúa Kitô trong mình, ta phải loại bỏ tất cả những gì không phải Chúa ra khỏi mình. Điều này chắc chắn không dễ dàng. Nhưng ta an tâm, vì Chúa Giêsu không chỉ đòi hỏi ta. Người đã đòi hỏi chính mình trước. Chúa Giêsu không chỉ đòi ta vác Thánh Giá. Chính Người đã vác Thánh Giá trước. Ta sẽ cảm thấy dễ dàng vì chỉ việc làm như Chúa Giêsu.

Làm môn đệ là làm như Chúa Giêsu. Nếu Chúa Giêsu đòi hỏi ta từ bỏ, chính Người đã từ bỏ trước. Người đã từ bỏ trời cao để xuống đất thấp. Người đã từ bỏ địa vị làm Thiên Chúa để xuống thế làm người. Sự từ bỏ được thấy rõ qua việc Chúa tự nguyện sống nghèo khổ, tự nguyện nhận lấy tội lỗi của loài người và tự nguyện chết thay loài người. Khôc liệt nhất là Người đã từ bỏ ý riêng để hoàn toàn vâng theo ý Chúa Cha. Cuộc chiến đấu khôc liệt đã thấy trong vườn Giếtsimani, khi nhìn thấy trước cái chết đau đớn tui nhục sắp tới, Người run sợ muốn lần tránh bỏ cuộc, nên đã tha thiết cầu xin Chúa Cha: "Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho con khỏi uống chén này". Nhưng cuối cùng, Chúa đã từ bỏ ý riêng, vâng theo ý Cha, sẵn sàng ra đi chịu chết: "Nhưng đừng theo ý con, xin vâng ý Cha mà thôi".

Nhờ hoàn toàn từ bỏ ý riêng, vác Thánh Giá đi đến cùng, Chúa Giêsu đã hoàn thành công việc của Chúa Cha trao phó, đem ơn cứu độ đến cho mọi người. Người môn đệ, khi hoàn toàn từ bỏ chính mình, sẽ nên một với Chúa Kitô, cộng tác vào công cuộc cứu độ của Chúa.

KIỂM ĐIỂM ĐỜI SỐNG:

1. Làm môn đệ là gì?
2. Chúa Giêsu đã nêu gương từ bỏ thế nào?
3. Tại sao ta phải từ bỏ tất cả?

+ĐTGM Giuse Ngô Quang Kiệt.

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ

có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Nguyễn Văn Xuân
832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỘ FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC MẸ (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hướng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN ĐỒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hướng: Lm. Đình Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website

Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston
www.cgvnhouston.org
Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoitinhuu.org
713-870-8955

Niềm tin thác vào Chúa

Ồ đời người ta cần có niềm tin để sống với nhau. Nhờ tin vào nhau con người sẽ gắn gũi nhau hơn, sẽ dễ dàng cảm thông với nhau hơn. Nhờ tin vào nhau con người sẽ vượt qua những rào cản của nghi kỵ, hiểu lầm để sống thân ái với nhau hơn. Ngoài tương quan giữa người với người còn có một tương quan khác chính là giữa Thiên Chúa và con người. Trong tương quan với Thiên Chúa, con người cần có đức tin. Đức tin để con người bước đi với Đấng mà mình chưa một lần gặp gỡ - diện đối diện. Đức tin để con người có thể nhìn xem trời đất biển rộng bao la mà khám phá ra sự hiện diện đầy tình yêu quan phòng của Chúa mà phó thác, mà tin tưởng, cậy trông. Đức tin sẽ giúp con người dẫn thân một cách trọn vẹn cho Thiên Chúa, cho dù có phải đi trong mênh mông đêm tối của biển đời, cho dù phải trải qua những thử thách gian truân, con người vẫn luôn xác tín một điều: Thiên Chúa không bỏ rơi con người. Thiên Chúa luôn đồng hành với chúng ta. Thiên Chúa luôn là thuẫn đỡ chở che cho cuộc đời chúng ta.

Có người đã kể lại giấc mơ của mình như sau:

- Tôi mơ thấy mình đang cầu nguyện, bỗng có luồng ánh sáng xuất hiện, trong đó có Chúa Giêsu đang ngự trên một tấm thảm. Người mỉm cười bảo tôi:

- Con hãy ngồi trên tấm thảm này với Ta.

Lòng tràn ngập vui sướng, tôi đến gần Chúa và ngồi trên tấm thảm bên cạnh Người và tấm thảm từ từ bay bổng lên. Nhưng rồi tôi cảm thấy như Chúa không còn bận tâm đến tôi nữa, Người chăm chú rút từng sợi chỉ từ chiếc thảm chỗ Người và tôi. Chẳng mấy chốc tấm thảm chỉ còn lại một nửa, và giữa chỗ Chúa và tôi đang ngồi lại có một lỗ trống to lớn. Tay chân tôi bắt đầu run lên vì sợ rơi xuống đất chết. Nhưng Chúa Giêsu vẫn thân nhiên tiếp tục rút từng sợi chỉ, đến nỗi tôi khiếp sợ kêu lên:

- Lay Chúa, Chúa làm gì vậy? Chúa không thấy tấm thảm của chúng ta đã tan tành sao?

Chúa cười rồi cảm lấy tay tôi nói:

- Sao con nghi ngờ, kém lòng tin? Con hãy bám chặt vào Ta. Con sẽ không phải sợ gì nữa, mặc dầu con phải bị tước đoạt hết cả đến sợi chỉ cuối cùng.

Người vừa dứt lời thì quả thực, sợi chỉ cuối cùng đã bị rút đi. Tôi sợ hãi quá, giật mình thức dậy...

Nếu sự kiện đó xảy ra trong cuộc đời chúng ta, chúng ta sẽ phản ứng ra sao? Chúng ta có dám bỏ tất cả để chỉ bám vào một mình Thiên Chúa không? Chúng ta có dám thả trôi những sợi chỉ của tiền tài, danh vọng để chỉ còn lại một mình ta với Chúa hay không?

Một cách nào đó, đời sống của mỗi người chúng ta cũng bị trôi buộc bằng những sợi chỉ tuy nhỏ bé mong manh, nhưng là những chướng ngại vật cản trở đà bay của chúng ta. Biết bao lần chúng ta tưởng mình đang đi tìm hạnh phúc thật, nhưng thật sự nó chỉ đem lại cho chúng ta thứ hạnh phúc mau qua chóng tàn, khác nào như những sợi chỉ mỏng manh kia. Biết bao lần chúng ta bám víu vào những tình cảm của con người, nhưng rồi cũng gặp phải biết bao ề chề của sự vô ơn, bội tín, bất trung. Biết bao lần chúng ta tưởng như ngồi mãi trên tấm thảm danh vọng cao sang nhưng rồi địa vị, chỗ ngồi như "của đồng lán" cũng bỏ ta để sang tay kẻ khác. Biết bao lần, thay vì bám chặt vào Chúa, đặt hết niềm tin cậy nơi Chúa, chúng ta lại chạy theo những người, những vật mỏng dòn chóng qua.

Thiên Chúa là Đấng Toàn Năng và hay thương xót. Người biết rõ chúng ta dễ gắn bó với tạo vật mà bỏ quên Người. Thế nên, Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta hãy đặt chúa trên hết mọi quyền uy trần gian. Hãy biết cậy dựa vào ơn Chúa để thắng vượt

Ban Điều Hành Bản Tin Dững Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242	- mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554	- chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076	- thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133	- dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dững Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223	- Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761	- lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970	- tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402	- lnguyen999@yahoo.com

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ
Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH
Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VỤ
Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
832-425-5116

ỦY BAN THÁNH NHẠC
Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ
Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

**ỦY BAN CÔNG LÝ
HÒA BÌNH - LIÊN TÔN**
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THẾ
3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH
5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH
12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SÁN
14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẸN THÁNH GIÁ
8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
346-571-5116

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN
4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN
20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
ME MARIA THÁM VIÊN**
11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

những ràng buộc, trở ngại trong cuộc đời.

Đã có thời người Do Thái tưởng rằng đã đến lúc Chúa Giêsu khôi phục lại vương quyền nhà Israel. Họ tưởng rằng Chúa sẽ đánh đông dẹp tây để xây dựng một nước Israel hùng cường và thịnh vượng. Họ theo Chúa xem ra chỉ nhằm mục đích để được hưởng những vinh hoa phú quý trần gian. Tiền tài và bông lộc trần gian là những thứ mà họ cần Chúa đáp ứng cho họ. Chúa Giêsu muốn đánh tan quan niệm, ý nghĩ sai lầm của nhiều người đang đi theo Chúa. Chúa đưa ra lời mời gọi những người muốn đi theo Ngài hãy suy nghĩ, đắn đo, tính toán xem họ có đủ can đảm, đủ nghị lực để theo Chúa đến cùng hay không? Và để theo Chúa, con người phải dành cho Ngài chỗ ưu tiên, chỗ nhất trong đời sống của mình và làm mọi việc để phụng sự Chúa, để tôn vinh Ngài. Theo Chúa là chấp nhận một cuộc mạo hiểm như Abraham đã rời quê cha đất tổ để đi theo sự hướng dẫn của Chúa. Theo Chúa là buông mình theo thánh ý Chúa như Đức Trinh Nữ Maria đã mạnh dạn thưa lên

cùng Chúa: "này tôi là nữ tỳ của Chúa, xin vâng như lời Sứ Thần truyền".

Theo Chúa là chấp nhận trải qua những gian nan thử thách của giông bão tố, của bách hại và tù đầy như Thánh Phaolô Tông Đồ đã từng trải qua. Như vậy, theo Chúa là uốn mình theo thánh ý Chúa và bằng lòng với phận mình mà Thiên Chúa đã an bài. Vui với phận mình là cách mà chúng ta đang để cho ý Chúa thực hiện trong cuộc đời chúng ta.

Xin Chúa thanh tẩy trí lòng chúng ta khỏi những toan tính lợi lộc trần thế khi theo Chúa. Xin thêm ơn trợ giúp để luôn trung thành sống cho Chúa. Cho dầu có phải hy sinh những vinh hoa phú quý trần gian. Cho dầu có phải hy sinh những tình cảm chính đáng và cao thượng. Cho dầu có phải bước đi trong đêm tối của đức tin với bao hiểm nguy và chông gai, nhưng luôn có Chúa là gia nghiệp và chiêm hữu hạnh phúc Nước Trời mai sau. Amen.

Lm Jos. Tạ Duy Tuyền
(Trích dẫn từ 'Cùng Nhau Suy Niệm')

KHIÊM TỐN BAO NHIÊU CŨNG CHẴNG ĐỦ

Chủ đề suy niệm từ Tin Mừng nói với chúng ta về một vật rất đỗi bình thường trong cuộc sống, đó là chiếc ghế. Tự bản chất, ghế chỉ để ngồi. Nhưng chỗ ngồi ở mỗi vị trí lại có giá trị khác nhau. Vì thế, người ta tranh nhau cái ghế và cố gắng bảo vệ chỗ ngồi của mình bằng mọi cách! Từ hình ảnh "Thấy khách dự tiệc cứ chọn chỗ nhất mà ngồi," Chúa Giêsu dạy cho chúng ta bài học về lòng khiêm tốn và nhân đức khiêm nhường. Thế nhưng, giữa một thế giới mà trong đó con người đang giành nhau những vị trí cao nhất ở mọi lãnh vực, vậy bài học về đức khiêm nhường của Chúa có còn thích hợp với người thời nay nữa hay không?

Người Việt Nam chúng ta vốn quan niệm "Một miếng giữa làng, hơn một sàng xó bếp." Quan niệm ấy cho ta hai suy nghĩ vừa tích cực lẫn tiêu cực. Chiều tích cực cho thấy sự trọng vọng của mọi người dành cho người có chức quyền và địa vị ở mọi thời. Sự vinh quang này cũng có thể là động lực giúp cho nhiều người cố gắng vươn lên trong khả năng của mình cho bằng người khác. Tuy nhiên, mặt trái của sự vinh quang thế gian ấy cũng làm cho chính đương sự nhiệm thói kiêu ngạo, vênh vang tự đắc, coi trời bằng vung và chẳng xem ai ra gì! Nhiều khi chính vì địa vị của họ mà người ta rơi vào vùng trời cô đơn, chỉ những kẻ nịnh bợ được lợi mới là bạn. Và đôi khi địa vị của họ cũng trở thành tầm ngắm của nhiều người muốn giành giật. Vì vậy cuộc sống của họ phải đối diện với trăm ngàn mưu mô,

cam bẫy, khó khăn ngay cả với những kẻ thuộc cấp. Khi còn đương chức thì đương đương tự đắc, vì "Miệng nhà quan có gang có thép." Và bao người đón đưa, ca tụng.

Thế nhưng, sông có khúc, người có lúc. Khi có chức quyền thì phải sống sao để khi hết chức, hết quyền người ta vẫn còn lòng quý mến và kính trọng mình.

Cách riêng đối với những người đang nắm giữ những chức vụ trong Giáo Hội, trong các đoàn thể..., chúng ta càng phải ý thức và sống cách triệt để lời Chúa căn dặn môn đệ khi thấy họ cãi nhau xem ai là người làm lớn: "Ai muốn làm người đứng đầu, thì phải làm người rốt hết, và làm người phục vụ mọi người" (Mc 9, 35). Thực ra, chức vị và quyền hành không phải là một cái gì tội lỗi, đáng sợ hay xấu xa, vì những người khôn ngoan và có khả năng, nhiệt thành, được tập thể tín nhiệm trao phó trọng trách để phục vụ con người, công ích và phục vụ Giáo Hội. Vậy hãy nhớ lời sách Huấn Ca nhắc nhở: "Càng làm lớn, con càng phải tự hạ, như thế con sẽ được đẹp lòng Chúa" (Hc 3, 18).

Chức quyền chỉ là luân phiên để phục vụ "Quan chỉ nhất thời, dân mọi vạn đại." Thế nên, người khiêm tốn sẽ biết khả năng, chức vụ của họ chỉ là phương tiện phục vụ mọi người. Trong đời sống đức tin, chúng ta cần ý thức mình chỉ là một trong những dụng cụ Chúa dùng để phục vụ phân rỗi và ơn cứu độ nhân loại. Chúng ta như những chiếc ghế dùng để ngồi. Thiên Chúa muốn

Đọc tiếp trang 5 →

“Giáo Hội là bệnh viện chiến trường”, ưu tiên chăm sóc các bệnh nhân và người yếu đuối nhất

Giáo Hội như nơi đón tiếp những người đau khổ nhất và người đau khổ luôn là ưu tiên của Giáo Hội trong mọi thời đại. Giáo Hội không sợ hãi những người ganh ghét, vu khống, bách hại, buộc phải im lặng trước sự thật và không thực hành những điều tốt. Hãy vâng lời Thiên Chúa hơn vâng lời loài người và tin tưởng rằng Chúa luôn hiện diện bên cạnh chúng ta.

Dù thời tiết Roma vẫn còn nắng nóng nhưng vì số tín hữu tham dự buổi tiếp kiến chung của ĐTC vào sáng thứ Tư 28/8 khá đông, khoảng 30 ngàn người, nên thay vì gặp các tín hữu trong đại thánh đường Phaolô VI như những tuần trước, ĐTC đã gặp các tín hữu tại quảng trường Thánh Phêrô.

Trong bài giáo lý, dựa trên đoạn sách Công Vụ Tông Đồ chương 5, 12-16, ĐTC trình bày về Giáo Hội như nơi đón tiếp những người đau khổ nhất và người đau khổ luôn là ưu tiên của Giáo Hội trong mọi thời đại. ĐTC cũng mời gọi các tín hữu noi gương các Tông Đồ, không sợ hãi những người ganh ghét, vu khống, bách hại, buộc phải im lặng trước sự thật và không thực hành những điều tốt; hãy vâng lời Thiên Chúa hơn vâng lời loài người và tin tưởng rằng Chúa luôn hiện diện bên cạnh chúng ta. Sau đây là bài giáo lý của ĐTC:

Bài giáo lý của ĐTC:

Cộng đoàn Giáo Hội được miêu tả trong sách Công Vụ Tông Đồ sống với sự phong phú mà Chúa ban cho họ. Chúa rất quảng đại, Cộng đoàn này được gia tăng về số lượng và lòng nhiệt thành, dù cho những tấn kích bên ngoài. Đề trình bày cho chúng ta sức sống này, trong sách Công Vụ Tông Đồ, Thánh Luca cũng đã nói cho chúng ta biết về những nơi chôn có ý nghĩa, ví dụ như hành lang Solomon (x. Cv 5, 12), nơi gặp gỡ của các tín hữu. Hành lang này là một khu vực mở, là nơi trú ẩn nắng mưa, nhưng cũng là nơi gặp gỡ và làm chứng tá. Thật vậy, Thánh Luca nhấn mạnh vào các dấu chỉ và điều kỳ diệu đi kèm với lời của các Tông Đồ và về sự chữa lành đặc biệt các bệnh nhân, những người đã nhận được các dấu lạ.

Giáo Hội như «một bệnh viện dã chiến»; các bệnh nhân là ưu tiên chăm sóc của Giáo Hội.

Trong chương 5 của sách Công Vụ Tông Đồ, Giáo Hội mới khai sinh được miêu tả như «một bệnh viện dã chiến», đón nhận những người yếu đuối nhất, đó là các bệnh nhân. Nỗi đau đớn của họ đã thu hút sự chú ý của các Tông Đồ, những người không có vàng bạc (Cv 3, 6) – Thánh Phêrô nói với người què như thế - nhưng họ mạnh mẽ nhờ danh Chúa Giêsu. Đối với các Tông Đồ, cũng như các Kitô hữu của mọi thời đại, các bệnh

nhân là đối tượng ưu tiên của tin vui Nước Trời, là những anh chị em mà Chúa Giêsu hiện diện trong họ cách đặc biệt, để họ được tất cả chúng ta tìm kiếm và gặp thấy (xem Mt 25, 36. 40). Các bệnh nhân là đối tượng ưu tiên của Giáo Hội, của trái tim linh mục, của tất cả tín hữu. Họ không phải là những người bị loại bỏ, nhưng ngược lại, họ được chăm sóc ủi an. Họ là đối tượng sự quan tâm của các Kitô hữu.

Thánh Phêrô nổi bật giữa các Tông Đồ. Ngài có quyền cao nhất trong nhóm các Tông Đồ do quyền tối thượng được Chúa Giêsu ban cho (xem Mt 16, 18) và do sứ mệnh nhận được từ Đấng Phục Sinh (xem Ga 21, 15-17). Chính thánh nhân là người bắt đầu rao giảng kerygma vào ngày Lễ Ngũ Tuần (xem Cv 2, 14-41) và là người sẽ thực hiện chức năng điều hành tại Công Đồng Giêrusalem (xem Cv 15 và Gal 2, 10-10).

Thánh Phêrô đến gần các giường chông của các bệnh nhân và đi qua giữa họ, giống như chính Chúa Giêsu đã làm: thánh nhân làm như Chúa Giêsu, mang lấy trên mình các bệnh tật và đau bệnh (xem Mt 8, 17; Is 53, 4). Và Thánh Phêrô, người ngư phủ miền Galilê, đi ngang qua, nhưng để cho Một Đấng Khác tỏ hiện: đó là Chúa Kitô Hằng Sống và hoạt động! Thực vậy, chứng nhân là người bày tỏ Chúa Kitô, bằng lời nói cũng như bằng sự hiện diện thể lý, Đấng để cho thánh nhân được có mối quan hệ với Người và kéo dài sự hiện diện của Ngôi Lời nhập thể làm người trong lịch sử.

“Thần học về sự dịu dàng của Thiên Chúa”.

Ở đây Thánh Phêrô là người hoàn thành công việc của vị Thầy (xem Ga 14, 12): nhìn vào thánh nhân với đức tin, chúng ta thấy chính Chúa Kitô. Tràn đầy Thánh Linh của Chúa, Thánh Phêrô đi ngang qua và, Ngài không làm gì cả, nhưng bóng của Ngài trở thành một "sự xoa dịu", xoa dịu chữa lành, một sự giao tiếp về sức khỏe, tuôn trào sự dịu dàng của Đấng Phục Sinh đang cúi mình trước bệnh tật và phục hồi sự sống, ơn cứu độ, phẩm giá. Theo cách này, Thiên Chúa biểu lộ sự gần gũi của Người và làm cho những vết thương của con cái Người trở thành "nơi chôn của thần học về sự dịu dàng của Người" (Suy niệm ban sáng, nhà nguyện Thánh Marta,

ngày 14/12/2017). Trong những vết thương của người bệnh, trong những căn bệnh, cản trở của cuộc sống, luôn có sự hiện diện của Chúa Giêsu, vết thương của Chúa Giêsu. Có Chúa Giêsu kêu gọi mỗi chúng ta chăm sóc họ, hỗ trợ họ, chữa lành cho họ.

Chìa khóa cho đời sống Kitô hữu: "vâng lời Thiên Chúa hơn vâng lời con người".

Hành động chữa lành của Thánh Phêrô làm gia tăng sự thù ghét của những người Sadốc, những người ganh tị, những người giam tù các Tông Đồ và, lo sợ khi các Ngài được giải thoát cách bí ẩn, đã cấm các Ngài giảng dạy. Những người này xem các phép lạ các Tông Đồ thực hiện như là phép thuật, nhưng nhận danh Chúa Giêsu; nhưng họ không muốn chấp nhận điều này và họ đã giam tù các Tông Đồ; đánh đập các Ngài. Các Tông Đồ đã được giải thoát cách kỳ diệu, nhưng trải tìm của những người này cũng coi đến nỗi họ không muốn tin điều họ nhìn thấy. Khi đó, Thánh Phêrô đáp lại bằng cách đưa ra một chìa khóa cho đời sống Kitô hữu: "vâng lời Thiên Chúa thay vì con người" (Cv 5, 29), bởi vì các Sadốc nói: các ông không được tiếp tục làm những việc này, không được chữa lành" - "Tôi vâng lời Thiên Chúa hơn là vâng lời loài người. Điều này có nghĩa là lắng nghe Thiên Chúa hoàn toàn, không tri hoãn, không tính toán; gắn kết với Người để trở nên có khả năng sống giao ước với Người và với những người mà chúng ta gặp gỡ trên đường đời.

Cuối cùng, ĐTC mời gọi các tín hữu xin Chúa Thánh Thần ban sức mạnh để chúng ta không sợ hãi trước những kẻ thù của chúng ta im lặng, những người nhục mạ chúng ta. Chúng ta đừng sợ hãi. Chúng ta hãy xin Người củng cố chúng ta trong nội tâm để được chắc chắn về sự hiện diện yêu thương và an ủi của Chúa bên cạnh chúng ta.

Hồng Thủy - Vatican

Một số linh mục hồi đáp về lá thư của ĐTC Phanxicô

Để đáp lại lá thư của ĐTC hôm 4/8 gửi cho các linh mục nhân 160 năm Cha Thánh Gioan Maria Vianey qua đời, 5 linh mục đã viết thư hồi đáp đến Đức Thánh Cha và cho những nhận xét cũng như chứng từ của mình về lá thư này.

Trong 5 thư hồi đáp có một thư từ Việt Nam của cha Đaminh Ngô Quang Tuyên, thuộc TGP Sài Gòn, nguyên tổng thư ký Ủy Ban Loan Báo Tin Mừng, trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. Bốn thư còn lại có 2 thư từ Ý, 1 từ Guatemala và 1 từ Ấn Độ. Các thư hồi đáp này được đăng trên báo Quan Sát Viên Roma của Bộ Truyền Thông Toà Thánh.

Cha Ngô Quang Tuyên nhận xét về thư của Đức Thánh Cha gửi cho các linh mục rằng: “Trong thư, Đức Thánh Cha tỏ mình như là một người bạn, người thầy và là người cha. Trong tư cách là bạn, Đức Thánh Cha dùng những từ hết sức chân thành và nói rằng Chúa Giêsu muốn các môn đệ biết rằng họ là bạn của Ngài. Như là một người thầy, Đức Thánh Cha hướng dẫn các linh mục cách thế vượt qua những khó khăn mà chính Ngài đã sống và chia sẻ với những người mà Ngài gặp trong đời sống tông đồ. Như là một người cha, Đức Thánh Cha nâng đỡ những linh mục đang gặp khó khăn và thử thách. Ngài diễn tả niềm vui với họ và khuyến khích các linh mục hoàn thành sứ mạng của họ,

đồng thời làm cho niềm vui ấy kéo dài đến cả khi về già.”

Trong phần chứng từ, Cha Tuyên chia sẻ với Đức Thánh Cha về mình, một linh mục 71 tuổi, giữa những thử thách đã trải qua có 13 năm trong tù, 7 lần phẫu thuật liên quan đến tim... Hiện tại, cha hạnh phúc trong sứ mạng loan báo Tin Mừng với tư cách là một cha sở và những việc thuộc Ủy Ban Loan Báo Tin Mừng thuộc HĐGM Việt Nam.”

Cha Juan Mardoqueo Aj Luis từ Guatemala viết trong thư hồi đáp rằng: “chúng con là những nhân chứng của nhiều anh chị em tín hữu nạn nhân của bạo lực, nghèo đói, bị loại trừ bằng nhiều cách khác nhau [...]. Giữa những thử thách đó, với lá thư của Đức Thánh Cha, Ngài nâng đỡ chúng con và không quên những nỗi đau khổ của dân chúng và bày tỏ sự gần gũi với những người đau khổ.”

Trong thư hồi đáp của linh mục trẻ người Ý thuộc thế hệ 8x, cha Tiziano Cantisani nói về kinh nghiệm dân thân cháy hết mình trong sứ vụ của mình. Đồng thời, việc cầu nguyện là yếu tố căn cốt cho đời sống của một linh mục, đặc biệt là một linh mục trẻ.

Hôm 4/8 vừa qua, nhân dịp kỷ niệm 160 năm Thánh Gioan Vianey, Cha xứ Ars, qua đời, ĐTC Phanxicô đã gửi lá thư cho các linh mục gồm 4 phần với các mục: Đau khổ, Lòng biết ơn, Sự khích lệ và Ngợi khen. Toàn văn lá thư đã được cha Ngô Quang Tuyên dịch sang tiếng Việt. (CSR_4692_2019)

Văn Yên, SJ - Vatican

Tiếp theo tr. 3: KHIÊM TỐN BAO NHIÊU CŨNG CHẴNG ĐỦ

đặt ở đâu cũng không sao. Ai ngồi lên cũng không thành vấn đề. Nếu không còn được dùng nữa, chiếc ghế vui vẻ sẵn sàng nằm trong kho hoặc trở thành những thanh củi để cho đời một chút lửa, một cục than hay một nắm tro tàn.

Chúng ta cần ý thức “Khiêm tốn bao nhiêu cũng chẳng đủ. Kiêu căng một chút cũng băng thừa.” Người khiêm tốn thì luôn kính trọng tha nhân, làm việc theo ý chung vì lợi ích tập thể.

Người khiêm tốn ý thức giới hạn của bản thân nên luôn nhận trách nhiệm khi công việc thất bại, còn thành quả là do tập thể.

Người khiêm tốn âm thầm làm việc mà không cần người khác khen ngợi, vì họ biết đó là bổn phận và trách nhiệm của họ.

Người khiêm tốn luôn bình tĩnh nghe sự góp ý của người khác về khuyết điểm của mình và sẵn sàng sửa đổi.

Người khiêm tốn không thích nói về mình, không đề cao mình, những gì họ đạt được là do ơn Chúa và nhờ sự trợ giúp của mọi người.

Người khiêm tốn nỗ lực và ý thức trách nhiệm trong mọi việc đã lãnh nhận, cố gắng với tất cả khả năng và phó thác thành công cùng thất bại trong bàn tay Chúa.

Người khiêm tốn luôn cư xử nhẹ nhàng, hòa nhã và tinh tế với mọi người, luôn đặt lợi ích và quyền lợi của người khác trên bản thân mình.

Người khiêm tốn biết giới hạn của mình và chỉ thực hiện những gì trong tầm tay và khả năng cho phép. Họ không đứng chỉ tay nhưng vén tay áo để cùng làm việc với mọi người.

Người khiêm tốn ý thức chức vụ và quyền hành là để phục vụ, vì thế họ sẵn sàng rút lui khi sức khỏe và khả năng giảm sút không còn đủ hay không phù

hợp để phục vụ mọi người.

Người khiêm tốn là người biết nhận định chính xác về bản thân mình trong mọi sự.

Bài học khiêm tốn tuy đơn giản nhưng không phải dễ dàng học và thực hiện trong đời mình. Con công đẹp ở bộ lông, con chồn quý ở bộ da. Nhưng chúng chết hoặc bị săn lùng cũng chỉ vì những thứ mà chúng khoác trên mình! Xin cho chúng ta hôm nay thấm nhuần được bài học khiêm nhường của Chúa - Đáng hiền lành và khiêm nhường trong lòng. Người đã chọn chỗ rất hèn trong thân phận làm người, nghèo hèn trong cuộc sống, đơn giản trong cách ăn nết ở, hòa nhã và thân thiện với tất cả mọi người. Cuối cùng, Người đã chấp nhận hủy mình ra không trong cái chết. Người đã chọn chỗ rất hèn trong bữa tiệc nhân sinh. Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người. Qua cuộc sống, Người đã trở nên mẫu gương cho mỗi người Kitô hữu chúng ta hôm nay.

Lạy Chúa Giêsu, xin biến đổi lòng chúng con nên khiêm nhường giống như Chúa. Amen!

Dã Quy

THƯỢNG ĐẾ, CON HỎI NGÀI MỘT CÂU ĐƯỢC KHÔNG?

Tôi: "Thượng đế, con có thể hỏi Ngài một câu được không?"

God: "Tất nhiên."

Tôi: "Ngài phải hứa là không nổi giận?"

God: "Ta hứa."

Tôi: "Tại sao Ngài lại để quá nhiều thứ tồi tệ xảy ra với con ngày hôm nay?"

God: "Chính xác là con muốn nói điều gì?"

Tôi: "Sáng nay, con dậy trễ."

God: "Phải."

Tôi: "Xe thì chết máy."

God: Okay.

Tôi: "Vào bữa trưa, họ làm sai món sandwich của con và con phải chờ rất lâu cho món khác."

God: Huummm.

Tôi: "Trên đường về nhà, ngay khi con vừa bắt máy điện thoại di động thì nó hư."

God: "Ta biết."

Tôi: "Và trên tất cả mọi thứ, khi con về đến nhà, chỉ muốn thả mình vào cái máy massage chân mới mua để thư giãn. Vậy mà nó cũng hư nốt! Mọi thứ dường như chống đối lại con ngày hôm nay. Tại

Đọc tiếp trang 11 →

GIA ĐÌNH KITÔ HỮU

Gia đình chính là nơi đầu tiên mà mỗi người học được cách đón nhận và trao ban yêu thương. Quả vậy, một người không thể trở thành một con người đúng nghĩa khi không có đời sống xã hội, đời sống cộng đoàn.

1. Cộng đoàn của sự hiệp thông:

Con người được Thiên Chúa tạo dựng để hiệp thông với Ngài và với nhau. Đó chính là chiều kích xã hội của con người. “*Ngài đã tạo dựng có nam và có nữ*” (St 1, 2-7). Thật vậy, tự bản tính thâm sâu của mình, con người là một hữu thể có xã hội tính. Con người chỉ có thể sống và phát triển tài năng mình khi có sự liên đới với những người khác (x. *Gaudium et Spes*, số 12). Con người sinh ra là để sống cùng, sống với và sống cho mọi người. Nhà tu đức Thomas Merton (1915-1968) người Mỹ nói: “*Không ai là một hòn đảo*”. Đây cũng là tựa đề của một bài thơ rất nổi tiếng (*No man is an island*) của thi sĩ John Donne (1572-1631). Vì thế mỗi con người cần phải sống trong mối tiếp thông với người khác.

2. Cộng đoàn nơi đón nhận và trao ban yêu thương:

Gia đình chính là nơi đầu tiên mà mỗi người học được cách đón nhận và trao ban yêu thương. Quả vậy, một người không thể trở thành một con người đúng nghĩa khi không có đời sống xã hội, đời sống cộng đoàn. Cũng thế, con người cũng không thể học biết sống yêu thương khi tách rời mọi người. “*Con người ở một mình không tốt*” (St 2, 18). Để có thể trở thành một người thành đạt trong xã hội, một người phải đón nhận biết bao nhiêu sự dạy dỗ từ cha mẹ, thầy cô, bạn bè, những người gặp gỡ trong cuộc sống. Vì vậy, để có trở thành một Kitô hữu sống và giữ đạo tốt ngay từ thuở ấu thơ, mỗi người cũng đã đón nhận lời chỉ bảo từ ông bà cha mẹ trong gia đình, từ những việc nhỏ nhất như yêu thương nhau; làm dấu Thánh Giá, các kinh thường đọc và những lần được theo ông bà cha mẹ dự lễ ở nhà thờ... Nhờ đó đức tin của mỗi người mới cắm rễ sâu và lớn lên.

Khi Thiên Chúa yêu thương mỗi người thì Ngài cũng muốn chính mỗi người Kitô hữu - những người đã được thương yêu - cũng phải sống thương yêu

anh chị em mình như thế. “*Thiên Chúa đã yêu chúng ta trước*” (1 Ga 4, 19). Càng cảm nhận và lãnh nhận được tình yêu từ Thiên Chúa thì người Kitô hữu càng phải sống và trao ban tình yêu ấy đến cho mọi người trước nhất là những thành viên trong gia đình. Việc trao ban yêu thương không những không làm hao mòn tình yêu nhưng lại làm tình yêu ấy thêm sung mãn và tràn đầy.

Đời sống trong gia đình chính là nguồn sống nuôi dưỡng tình yêu. Một người không thể trao ban tình yêu khi tách rời mọi người; lại càng không thể trở thành con người khi không có một ai đón nhận tình yêu của mình. Với ý nghĩa này, mỗi người đều phải cần phải có đời sống cộng đoàn mà cộng đoàn trước hết của mỗi người là gia đình. Đời sống gia đình là nền tảng rất cần cho sự phát triển viên mãn của mỗi thành viên. “*Chúng ta liên đới với nhau như những bộ phận của một thân thể*” (Rm 12, 5). Chính trong gia đình, yêu thương được đón nhận và trao ban sẽ giúp cho mỗi người luôn được lớn lên về phương diện tâm lý và tinh thần.

3. Cộng đoàn của những liên đới:

Đời sống gia đình là đời sống của những liên đới và hỗ trợ. Thật vậy, mọi người đều cần đến nhau. Chính khi mỗi thành viên sống thương yêu nhau là lúc giúp người khác cũng có thể biểu lộ và lớn lên trong tình yêu và ngược lại là làm ngưng đọng sự phát triển khả năng yêu thương của người khác.

Trong gia đình, khi mỗi thành viên luôn biết đón nhận nhau trong tình yêu thương chính là lúc mỗi người đang giúp đỡ nhau được lớn lên như một con người và như một người Kitô hữu. Khi một thành viên khép kín chính mình thì vô hình chung họ đã cắt đứt mối dây hiệp thông yêu thương ấy. Điều này không chỉ ảnh hưởng đến chính bản thân họ nhưng còn ảnh hưởng đến những thành viên khác. Chính tính hỗ trợ trong gia đình là phương thế giúp mỗi thành viên biết ra khỏi chính mình, không co cụm với chính mình nữa.

Để có thể tồn tại, con người cần người khác. Mỗi thành viên không hiện hữu cho chính mình nhưng là hiện hữu cho người khác. Đời sống gia đình là một đời sống mà mỗi người cùng giúp nhau lớn lên trong tình yêu thương. “*Nếu chúng ta sống theo sự thật và trong tình bác ái, chúng ta sẽ lớn lên về mọi phương diện, vươn tới Đức Kitô vì Ngài là đầu. Chính Ngài làm cho các bộ phận ăn khớp với nhau và toàn thân được cấu kết chặt chẽ, đầu mỗi phần đều riêng rẽ nhưng hoạt động theo chức năng của mình. Vì thế, thân thể được lớn lên và được xây dựng vững mạnh trong tình yêu*” (Ep 4, 15-16). Để thực

sự lớn lên và triển nở viên mãn, các thành viên trong gia đình cần được và có quyền sống trong một cộng đoàn thật sự tràn ngập tình yêu thương. Mỗi người đều phải có trách nhiệm và nỗ lực xây dựng và bảo vệ bầu khí yêu thương hiệp nhất trong gia đình của mình.

4. Cộng đoàn giúp các thành viên có kinh nghiệm về Thiên Chúa:

Kinh nghiệm sống yêu thương với nhau trong gia đình là điều kiện tiên quyết để có thể có kinh nghiệm yêu thương về Thiên Chúa. “*Ai không yêu thương người anh em mà họ trông thấy thì làm sao có thể yêu mến Thiên Chúa, Đấng họ không trông thấy*” (1 Ga 4, 20).

Sống tình yêu đích thực sẽ biến gia đình thành nơi có sự hiện diện của một bầu khí thiêng thánh. Chỉ khi nào mỗi thành viên biết đón nhận và sống tình thân yêu thương và trách nhiệm với gia đình thì họ mới có thể có một kinh nghiệm thực sự về Thiên Chúa. Thân học gia Karl Rahner (1904-1984) nói rằng: “*Những gì suy tư, kinh nghiệm về Thiên Chúa chính là mối tương quan giữa con người với nhau. Điều này có nghĩa là mối tương quan của một người đối với những người khác phải là một sự tin tưởng vô điều kiện và khách quan, là một sự sẵn sàng tin nhiệm những người chung quanh, để chấp nhận trách nhiệm đối với họ. Nói cách khác, nó phải trở thành một mối quan hệ của tình yêu. Chỉ từ nền tảng này, mới có thể nắm bắt cách có hiệu quả những gì Thiên Chúa muốn nói, và chỉ có thể là người tuân giữ Lời Chúa dạy khi người ấy bắt đầu yêu mến Thiên Chúa*”.

5. Cộng đoàn nơi cá nhân được tôn trọng:

Mỗi người là một cá thể độc đáo. Gia đình là một cộng đoàn là một sự tập hợp những thành viên với những đặc điểm cá biệt độc đáo. Mỗi người có những điều mà người khác không thể có. Đó là điều kỳ diệu mà Thiên Chúa đã tạo dựng. Chính những khía cạnh độc đáo ấy làm cho gia đình thêm phong phú và triển nở khi mỗi người biết kết hợp hài hòa khía cạnh cá nhân và cái chung trong gia đình. Mỗi người đều phụ thuộc lẫn nhau để có thể có cảm nghiệm thực sự về ân huệ của Thiên Chúa thể hiện nơi những độc đáo của từng thành viên. “*Giả như tất cả chỉ là một thứ bộ phận thì làm sao trở thành thân thể được? Như thế, tuy có nhiều bộ phận nhưng chỉ là một thân thể. Vậy mắt không có thể nói với bàn tay: 'tôi không cần đến bạn'... Như thế, không có chia rẽ trong thân thể, trái lại các bộ phận đều lo lắng cho nhau. Nếu một bộ phận nào đau, thì mọi bộ phận cũng đau. Nếu một bộ phận nào được vẻ vang, thì mọi bộ phận*

Đọc tiếp trang 11 →

In Your Faith in God
You Should Obey God

Đạo đức và sự tuân phục Giáo Hội

Tiếp theo BTDL CN 22, 1-9-2019

Những điều trong thư của HĐGM VN đề cập đã rõ ràng, nhưng xem ra để biệt biệt được những hình thái và tinh thần của nó quả không phải lúc nào cũng dễ dàng, do đạo đức bình dân thường xuất phát bởi cảm tính chủ quan, “*ngiên về cảm nhận hơn là suy lý, quan tâm đến biểu tượng hơn là lô-gích, nên cũng dễ bị lệch lạc, kể cả bị khai thác vì chủ ý trục lợi*” (Thư Chung HĐGM 2019). Chính vì đạo đức bình dân nghiêng về cảm tính nên bị tùy tiện khá nhiều, dễ tìm đến những cảm xúc đạo đức và cho đó là nguồn gốc của ân sủng, của đức tin và tình yêu. Như đã đề cập, đạo đức bình dân không phải là Bí Tích hay Á Bí Tích, nó không phải là phụng vụ chính thức của Hội Thánh nhưng là những cảm thức xoay quanh Bí Tích, hướng về Bí Tích mà thôi. Mà chỉ có trong Bí Tích – trong Phụng Vụ – mới có on Thánh Sủng, được công phúc và mang lại sự cứu rỗi cho con người. Ở đây cũng cần hiểu thêm về ân sủng có hai loại, đó là on Thường Sủng và on Thánh Sủng. On Thường Sủng Thiên Chúa ban cho mọi người, kể cả người có tội nặng; còn on Thánh Sủng chỉ có những người đã được Rửa Tội và không mắc tội trọng, được ban qua các Bí Tích, tuân theo những quy định của Giáo Hội.

Đạo đức bình dân ảnh hưởng cảm tính nên dễ dừng lại ở niềm tin chứ chưa phải là Đức Tin chân thật, vì Đức Tin là nhân đức siêu nhiên (nhân đức đối thần), nghĩa là lấy siêu nhiên làm gốc, làm cơ sở để căn cứ, chứ không phải dựa trên giác quan, mặc dù Đức Tin vẫn không loại trừ cảm xúc của giác quan. Nhân đức siêu nhiên này được Thiên Chúa ban cho con người vô điều kiện nếu con người khao khát, chứ không lệ thuộc vào tâm lý (giác quan) của con người, nó khác với niềm tin, là cái hoàn toàn lệ thuộc vào điều kiện tự nhiên và diễn ra nơi tâm lý con người. Nhân đức siêu nhiên này được diễn ra trong lý trí, trong ý chí, trong ý hướng, trong những cảm thức siêu hình (siêu thức) và trong sự tự do của con người – cảm giác là tự nhiên nhưng cũng là một sự nỗ lực. Đức Tin thì bền vững, là nền tảng dẫn đưa con người đến Thiên Chúa trong chân lý của Người. Còn cảm giác, cảm xúc thì thay đổi, lúc có lúc không, nó lệ thuộc vào tâm lý nên thật bấp bênh, dễ hứng thú nhưng lại mau thất vọng, không

mang lại on Thánh Sủng. Người ta có thể có niềm tin lớn lao, nhưng lại có Đức Tin rất ẻo lạt, dễ xảy ra tình trạng này ở những tâm hồn ham thích tìm những cảm giác đạo đức bình dân mang sắc thái kích động cảm xúc trong tâm lý về đạo đức, tín ngưỡng, tôn giáo.

Người Việt Nam thiên về cảm tính nên thích đắm mình vào những cảm giác trong khi thực hành tâm linh, nên ham chuộng hình thức, ngay cả trong những kinh nguyện cũng phải tạo sự khêu gợi giác quan, tạo sự xúc động thì mới gọi là có Thánh Thần (sự an ủi) hiện diện, như thế mới có giá trị đạo đức. Cảm tính thì thích được chiều chuộng, ưa thích sự an ủi và vuốt ve, cảm giác luôn cho những tổ chức, những bài kinh, bài giảng nào tạo được cảm xúc và sự vuốt ve mới là hay ho, là giỏi, là đạo đức. Giữ đạo một khi lệ thuộc vào giác quan dễ làm cho Đức Tin bị méo mó lệch lạc, dẫn tới đồng bóng, giả hình trong đời sống đạo.

Cũng như tình yêu, tức là Đức Mến, nó là nhân đức siêu nhiên nên cũng không thể căn cứ trên giác quan hay cảm xúc để đánh giá, càng không thể đo lường được, nó không định mức ở lòng mộ đạo (cảm tính) của đạo đức bình dân mà căn cứ trên đời sống đạo thực, trong tình yêu của Đức Kitô. Tình yêu là phá bỏ hàng rào vây hãm cái bản ngã – cái tôi – của mình, hướng tới Thiên Chúa và tha nhân, giải phóng mình và tha nhân vươn lên trong sự trưởng thành hơn, thấp nhập mình với Thiên Chúa và tha nhân, giúp mình và tha nhân thăng hoa tinh thần, ở trạng thái tự do và an bình trong Thiên Chúa. Chính vì tình yêu không thể dựa trên giác quan, nên không thể định nghĩa và đo lường được, nó được diễn ra trong ý chí và tự do về sự thiện hảo qua đời sống bởi những việc làm hết sức tự nhiên chứ không lệ thuộc cảm xúc, vào vỏ bọc hay bất cứ lý do nào, như chuyện hít thở mà không biết mình đang hít thở, giống như lời Đức Kitô nói, “*Tay trái không biết việc tay phải làm*” là như thế. Khi ai đó nói “*tôi yêu người vì Chúa*”, xem ra còn đáng ngờ lắm, nhưng một người chân thành với lòng mình: “*Tôi yêu và kính trọng bạn vì bạn mang hình ảnh của Thiên Chúa, và bạn đáng được như vậy*”, có lẽ người này đã chạm tới tình yêu đích thực. Cốt yếu của tình yêu là kính trọng và chấp nhận được mọi người, mọi hoàn cảnh trong cuộc sống của mình với tha nhân, trong niềm vui, hy vọng, đơn sơ và bình an.

Những bệnh hoạn về tâm thần, như chuyện đồng bóng, mê tín dị đoan, ham chuyện kích thích mới lạ ngoài luồng Giáo Hội, chuyện đặc sủng, mặc khải, thị kiến, thánh thần soi sáng, thực hành đạo đức lập dị (khác người), đắm mình trong “*mâu nhiệm sâu khô hay siêu thoát*”, mặc cảm tội lỗi v.v... Đó là những căn bệnh của đạo đức, nó được khởi phát do cảm tính đạo đức quá mạnh, tiềm tàng những khao khát siêu thoát hoặc mong cái vĩ đại đến với mình, được trí tưởng tượng phong phú bày ra, được cảm giác và cảm xúc dẫn dắt, tạo nên những ảo ảnh và tiếng nói xuất hiện. Nền người này tin tưởng và quá quyết sống chết với điều mà họ thấy, họ nghe được, rồi họ cảm thấy mình có quyền phổ biến và khuyên bảo kẻ khác. Đây là đỉnh cao của sự hồ đồ về nhận thức, rối loạn về tâm linh cũng như tâm thần, mất phương hướng trong đời sống đạo, lệch lạc về Đức Tin và Đức Mến.

CHỮA LÀNH SỰ DỮ:

Sự dữ và đau khổ là những thực tế hiển nhiên trong cuộc sống con người trên trần thế này. Ở khắp mọi nơi và mọi thời đại, con người luôn gặp phải những tai ương như bệnh tật, nghèo đói, bóc lột, bất công xã hội, oán thù, ghen ghét, đau khổ tinh thần và thể xác, chiến tranh, thiên tai, chết chóc...

Sách Giáo lý Công Giáo dạy rằng: “*Sự thật thì họ (các thiên thần và loài người) đã phạm tội, do đó mà sự dữ về luân lý đã đi vào thế gian, tai hại không thể lường được so với sự ác thể lý. Thiên Chúa không hề là nguyên nhân trực tiếp hay gián tiếp của sự dữ này. Tuy nhiên Ngài cho phép xảy ra vì tôn trọng tự do của các tạo vật Ngài đã dựng nên, và một cách bí nhiệm, Ngài biết lấy điều thiện ra từ sự ác.*” (SGLGHCG, số 311).

Bệnh tật luôn là một sự dữ. Vì thế, việc chữa lành bệnh tật là dấu chỉ sự vụ giải thoát của Đấng Cứu thế và là biểu tượng của sự chữa lành con người toàn diện, gồm thân xác và linh hồn. Trong cuộc sống trần thế, Đức Kitô đã chữa lành nhiều người khỏi nhiều thứ bệnh tật, thế nhưng on giải thoát cuối cùng lại được thực hiện bằng chính sự đau khổ tự nguyện của Chúa trong cuộc tử nạn và phục sinh. Như vậy, Ngài mang đến cho bệnh tật và đau khổ của con người một ý nghĩa và giá trị cứu độ: Mọi người đều có thể hiệp thông vào sự đau khổ sinh on cứu độ của Ngài bằng việc chấp nhận những bệnh tật và đau khổ của bản thân mình (Thư HĐGM VN 2019).

Theo ý hướng đó, Hội Thánh luôn cầu nguyện xin on sức khoẻ cho các bệnh nhân, đặc biệt qua Thánh lễ, Kinh

nguyện và Bí Tích Xức Dầu Bệnh Nhân. Chúa cũng ban cho Hội Thánh đặc sủng chữa lành bệnh tật. Tuy nhiên đặc sủng này được trao ban không phải vì vinh quang và trục lợi cá nhân, nhưng để xác nhận và củng cố sứ vụ rao giảng Tin Mừng. Cũng thế, việc cầu nguyện không loại trừ việc sử dụng những phương pháp y học để phục hồi sức khỏe và gìn giữ sự sống cho bệnh nhân (Thư HĐGM VN 2019).

Loại trừ và khắc phục sự dữ là nhiệm vụ của mọi người, mọi tổ chức xã hội, mọi ngành khoa học cũng như của mọi tôn giáo. Bệnh tật là một thứ sự dữ ảnh hưởng trực tiếp đến từng cá nhân nên mang dấu ấn rất nặng nề. Vì vậy người bệnh luôn phải “chạy thầy chạy thuốc”, vái tứ phương thiên hạ, cầu khẩn khắp nơi, dù có phải mê tín cũng mong gặp được may. Chính vì vậy mới phát sinh ra nhiều pháp sư, phù thủy, giáo phái tu luyện kỳ bí, chữa bệnh bằng những phù phép kỳ quái, hoang tưởng. Tâm trạng của bệnh nhân và thân nhân nói chung đều như vậy, kể cả người Công Giáo, nhưng người có Đức Tin và Lòng Cây Trông vào Thiên Chúa thì ít bị lung lạc hơn, tùy mức độ trưởng thành của họ.

Thiên Chúa và Hội Thánh của Người lại quan tâm đến sự giải thoát tội lỗi, là nguồn gốc của mọi sự dữ, nên việc chữa lành nội tâm là việc Thiên Chúa nhắm tới chính yếu, làm cho con cái Người được phúc phần cả đời này và đời sau. Còn đối với bệnh tật và đau khổ: “*Ngài mang đến cho bệnh tật và đau khổ của con người một ý nghĩa và giá trị cứu độ: Mọi người đều có thể hiệp thông vào sự đau khổ sinh ơn cứu độ của Ngài bằng việc chấp nhận những bệnh tật và đau khổ của bản thân mình*” (Thư HĐGM VN 2019). Nói như thế không có nghĩa là Thiên Chúa không quan tâm đến phần xác, vì thân xác là đền thờ của Chúa Thánh Thần, được chung hưởng phúc phần, nên cũng cao quý và phải gìn giữ bằng mọi cách, chăm lo chung với linh hồn, nhưng chính linh hồn mới bị hủy diệt do tội lỗi hoặc được ơn cứu rỗi đời đời. Vì vậy bệnh tật linh hồn mới là trọng yếu, nó cần thiết và quan trọng hơn bệnh tật về thể xác, nên phép lạ về ân sủng mới là trọng tâm của các cuộc điều tra của Giáo Hội về phép lạ.

Vì sự dữ luôn vây hãm, rình mò con người mọi nơi mọi lúc, và lúc nào nó cũng có thể xâm nhập nơi mỗi người, mỗi cộng đồng xã hội. Trong lịch sử nhân loại và lịch sử của các tôn giáo, chỉ có Chúa Giêsu mới làm được phép lạ đúng nghĩa (nghĩa chặt), Người chỉ phạm một lỗi, bệnh tật và ma quỷ phải biến mất. Ngày nay con cái chỉ biết cầu khẩn

Người cứu giúp, nên trong kinh Lay Cha, Chúa Giêsu đã dạy, được kết thúc bằng câu: “*Xin cứu chúng con cho khỏi mọi sự dữ*”. Và có nhiều phép lạ khỏi bệnh đã được Giáo Hội công nhận qua sự điều tra khắt khe và cẩn kẽ, chứ không phải ai cũng có thể làm chúng về phép lạ.

Nhân loại, ai cũng có trách nhiệm loại trừ sự dữ nói chung, bệnh tật tinh thần và thể xác nói riêng chứ không phải chỉ có trong đạo Công Giáo làm được mà người khác, tâm linh khác, tôn giáo khác không làm được. Điều này đã được chứng minh bởi thực tế. Ngoài Công Giáo, các tổ chức xã hội, khoa học (y học, tâm thần...) các tôn giáo, tín ngưỡng, các pháp môn tu luyện chân chính, những cá nhân có những công năng đặc dị, những phương pháp sáng tạo trong khoa học hoặc tâm linh... đều có thể chữa bệnh, ổn định trật tự, giúp người đau khổ thoát khỏi sự dữ. Ngoài ra, ma quỷ mang bản chất là sự dữ nên nó cũng có thể gây ra nhiễu loạn hay bệnh hoạn cho xã hội, bệnh tật về thể lý và tâm hồn cho những cá nhân. Vì vậy ma quỷ cũng có thể chữa được những bệnh do nó gây ra, do đó có những trường hợp khản ma cầu quỷ thông qua thầy pháp hoặc thuận theo những quy ước nào, bệnh tật cũng biến mất. Nhiều người nghĩ rằng dấu hiệu của ma quỷ thì rõ ràng, nhưng thường không như vậy, vì ma quỷ rất quỷ quyệt, nên nó hoạt động luôn ẩn giấu thân phận mình mà chỉ đội lốt cái gì hấp dẫn, tốt đẹp, thậm chí thánh thiện để lừa con người. Thành công của ma quỷ chính là ở điểm đó.

LỜI KẾT

Ngày nay nhiều giáo phái mới và nhiều pháp môn sáng tạo ra đời thu hút được rất người theo. Pháp Luân Công bên Trung Quốc có hàng trăm triệu người tu luyện, bên phương Tây có khuynh hướng nhiều người tìm đến đạo Phật và theo nhiều giáo phái mới khắp nơi. Vậy đâu là mấu chốt để tìm hiểu và đánh giá? Tất nhiên không thể căn cứ trên số lượng, sự hấp dẫn, trào lưu, sự kích thích hay thỏa mãn nhu cầu của “khách hàng”...

Cá nhân con người yếu đuối và dễ lệch lạc, sai lầm, vướng vào đủ thứ hệ lụy của “vô minh”, lạc lối trong một mớ hỗn độn mà cứ tưởng mình đã nhận ra chân lý. Trong nhận thức, con người khó mà phân biệt được các phạm trù của những sự vật, phạm trù chủ quan và khách quan, chủ thể và khách thể, lý tính, cảm tính, bản chất sự vật và tên gọi, thuộc tính và hiện tượng, niềm tin và chân lý khách quan, lẫn lộn thể giới tự nhiên và siêu nhiên, không phân biệt được phạm trù Đức Tin hay niềm tin tôn giáo với những phạm trù khác của khoa

học, để gán những thuộc tính của con người cho thánh thần qua những hiện tượng bên ngoài.

Thật khó để phân tích và xác định đâu là hiện tượng, đâu là bản chất của sự việc, đâu là đúng đâu là sai và nên phải như thế nào. Xem ra không gì chắc chắn hơn là căn cứ trên những cơ sở có thể giá nhất, đáng tin cậy. Đối với người Công Giáo, cơ sở quan trọng và đáng tin cậy nhất đó là Giáo Hội Công Giáo, với hệ thống phẩm trật của Hội Thánh do chính Đức Kitô sáng lập, luôn có Ngài hiện diện để soi sáng và dẫn dắt. Tin tưởng nơi đó mới tránh được những sai lầm tai hại, áu trĩ, ngớ ngẩn, nguy hại đến tâm linh và đời sống đạo.

Có thể nói, nếu không cầu nguyện và học hỏi, chỉ căn cứ trên tình cảm, cảm xúc, ham thích về bên ngoài, những suy lý chủ quan để kết luận những vấn đề trọng đạo và Giáo Hội, đó là những nguồn lầm lạc chính yếu mà con người thường mắc phải, làm xáo trộn đời sống Đức Tin, gây chia rẽ trong Giáo Hội.

Chúng ta cùng nhìn lên Đức Maria, Mẹ Hội Thánh, xin Mẹ dẫn dắt chúng ta sống Đức Tin Tông Truyền và nguyện xin ân sủng Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta, tình yêu của Chúa Cha, và ơn thông hiệp của Chúa Thánh Thần, ở cùng tất cả anh chị em (Lời kết thư HĐGM VN 2019).

Hàn Cư Sĩ

(<https://dongten.net/2019/08/04/dao-duc-va-su-tuan-phuc-giao-hoi/>)

Dân ta ơi!

Trận mưa chiều nay còn lớn hơn hôm qua. Tia nắng cuối cùng còn chưa kịp chạy trốn, thì bỗng dừng tận ở đâu, mưa ào ào đến. Chẳng bao lâu mà mọi thứ nhạt nhòa, sưng nước. Từng giọt, từng giọt, tham lam nối tiếp nhau thành những vệt tường như dải mãi, dải mãi khó dứt.

Trận mưa chiều còn mang theo cả gió. Những cơn gió giật tung cái nón trên đầu, hàng cây bên kia đôi cô ngã nghiêng như sắp đổ.

Ở phía chân trời nổi lên những vệt sáng ngoằn ngoèo chạy dài giữa không trung rộng lớn. Ngay sau ánh chớp là những tiếng nổ rền, nghe mà như muốn thốt tim... →

Cứ ngỡ cơn mưa chiều đến đường đột và lảng lảng, sẽ chẳng có gì lớn lao, ai ngờ nó lại mạnh mẽ thế...

Ta từng đi dưới những cơn mưa. Và ta luôn ý thức: Mưa không chỉ mang trong lòng nó những điều đáng yêu và lãng mạn... Bởi đã biết bao nhiêu lần, mưa làm lòng ta thổn thức. Mưa làm ta xót xa. Mưa trút vào hồn ta những niềm thương vô hạn...

- Ta đã từng xúc động khi đến thăm những anh chị em từ miền ngoài đến Bình Mỹ, Củ Chi trồng rau muống. Trong số họ, mới chỉ một ít gia đình có nhà cửa đàng hoàng để trú ngụ, số lớn còn lại, vẫn phải sống tạm trong những căn chòi ở giữa mảnh ruộng rau mênh mông. Trời mưa tới, nước lũ vào từ phía...

- Ta thương lắm những người lao vào màn đêm để kiếm sống. Giữa lúc mọi người đang ngon giấc, có khi mưa, có khi sương lạnh, có khi đây gió rét, thậm chí bị cả những quan chức giao thông trong đêm sách nhiễu và mãi lộ, họ vẫn phải lặn lội, làm lụi để sáng hôm sau còn có chén cơm, manh áo cho gia đình, có đủ học bổng cho con đến trường...

- Ta thương những anh chị em phải chui rúc vào những căn nhà trọ ọp ẹp trên mảnh đất Bình Dương, Đồng Nai, Sài Gòn... Có những nơi mưa làm ngập nước từ ngoài đường vào tận chân giường ngủ...

- Đã có gia đình, vì cha mẹ mãi đi làm công nhân từ sáng sớm đến chiều tối, có khi tăng ca đến khuya khỏa, đứa con bé mới năm, sáu tuổi được giao cho thằng anh mới chín, mười tuổi trông coi.

Thằng anh còn "ăn chưa no, lo chưa tới" thì làm sao có thể trông em. Vì thế đã có những rui, ro đau đến nỗi không thể nói hết: Thằng anh mãi chơi, còn đứa em bị nước mưa cuốn trôi mất tự lúc nào. Đến khi nước rút, đứa em chỉ còn là cái xác cứng đờ nằm lẩn trong rác dưới con mương đầy mùi hôi...

- Ta thương những gánh hàng rong ven đường. Những lúc mưa tầm tã, ề ề, các chị, các mẹ, các ngoại gánh đến oằn lưng. Miệng mời những người trú mưa bên hiên một ngôi nhà vắng mưa một cái bánh bò, một bịch chè nguội mà đôi mắt như chực trào những giọt tủi, giọt xót...

- Ta thương trong đám mưa bay giữa trưa, người đàn ông tật nguyên, phụng phễnh chiếc áo mưa mỏng dính, chiếc nón trên đầu không thể che kín mặt, lét thoăn thoắt đến góc ngã tư, chia xấp vé số mời những người đang dừng chờ tín hiệu giao thông, dù đôi môi xạm ngắt và ngón tay nhăn nheo vì thấm nước, vẫn không thiếu nụ cười, tuy nét tươi của nó có bị gió lạnh cướp đi phần nào.

- Ta thương những con người, mà trong đó không ít những em bé sớm lặn lội với đời, phải bới móc trong những thùng, những hồ rác đầy đủ mọi thứ tanh hôi, ô nhiễm, để có thể có được vài đồng còm côi nuôi thân. Những ngày mưa, những con người xấu số kia, bị mọi thứ dơ bẩn biến thành bùn nhuộm đen khắp thân thể.

- Khi ta ghé vào khu chợ, không phải để mua hàng cho bằng lấy có nhìn lại nơi mà gần 30 năm về trước, người cô của ta, đã từng một thời buôn bán ở đây để mưu sinh.

Dù cô đã vĩnh viễn ra đi, dù tất cả những người trong chợ đều lạ hoắc, ta vẫn thấy như bóng hình cô đang hiện diện ở quầy hàng kia.

Nhớ những chiều của những ngày xa xưa ấy, mỗi khi trời âm ụ sắp đổ mưa, cô lại giục ta về nhà, sợ thằng cháu vì thương cô mà mắc mưa, rồi ốm đau, có thể phải bỏ việc học...

Chỉ mỗi mình cô hết ngày này đến năm khác chịu thương, chịu khó lao tác cùng mưa nắng cuộc đời và mưa nắng của thời tiết...

- Những cơn mưa trắng, dường như cũng cảm thông đáng liêu xiêu hao gầy của những chị, những mẹ trên cánh đồng gió lạnh và mưa lất phất bay, nên hết nghiêng cổ nhìn, lại cúi xuống lấy chiếc mò dài quắp từng con cá bơi ngang ô ruộng ngập nước chạy dọc bờ để gầy guộc.

Còn các mẹ, các chị, dù mệt, vẫn thi gan cùng những giọt nước mong manh nổi trời với đất, cố cây cho xong những bó mạ non vừa nhổ sáng nay...

- Ta thương lắm người ăn xin quen thuộc ở góc ngã tư có chột đèn giao thông xanh đỏ. Hình như người cảnh sát áo vàng kia cũng không nở đuôi, bởi cô cứ hay chồm ra mép đường chia chiếc nón lá rách nát, làm vướng hàng hàng lớp lớp xe cộ và vương chân anh ta đang làm việc.

Những buổi mưa, có khi nặng hạt, có khi lất phất bay, người ăn xin lại thụ mình trong góc ngoài hiên của cái ki - ốt chẳng sang, nhưng cũng khá đẹp, lại chẳng đủ che cho khối ứot cả thân người...

Vậy đó, mưa có lúc dễ thương, Vì thế, có lúc ta yêu mưa, yêu nhiều. Mưa mang lại sức sống cho từng chồi cây, ngọn cỏ, góp phần cho cả nhân loại được sống, và sống bình yên, dịu mát...

Nhưng nhiều lần mưa trở nên tàn nhẫn, dễ ghét. Nhất là những khi mưa bỏ quên những thân phận người thông khô, đây lặn lội, đây thương, đây khó.

Vì thế, trong ta có mâu thuẫn lạ: yêu mưa và cũng ghét mưa. Dầu vậy, ta vẫn biết, mưa mãi là mưa, ngàn năm đi qua và muôn đời vẫn thế, bất chấp mọi

sự thay đổi, mưa có bao giờ đổi thay? Ghét hay thương chỉ là tình cảm con người mà thôi.

Ta ước mong, sẽ có một ngày, mọi người dân ta không còn cảnh thông khô, bất hạnh, nhưng luôn vui tươi, an bình.

Ta ước mong trên quê hương mà ta tha thiết yêu thương và vô vàn gắn bó, sẽ không còn một người nào của dân ta phải nhuộm sương pha gió, sẽ không còn một hoàn cảnh nào phải khiến người khác xót xa, thương cảm.

Ta mong một ngày, những cơn mưa chỉ trao cho người nổi vui, niềm thương, lòng thanh thản, sức sống mãi vươn tới, và đây áp hoa trái yêu thương, nghĩa nhân và tương thân, tương ái.

Ta mong bình minh mỗi sớm mai sau đêm dài, sẽ là ngọn nắng ấm rạng rỡ, đổ xuống, không phải chỉ vạn vật chung chung, nhưng là tâm hồn từng người dân, những khởi đầu của ngày: sức sống, sự sáng tạo và trí tuệ. Nhờ đó, mọi lao tác bớt nhọc nhằn, mọi giọt mồ hôi rơi xuống mang về sự thắng lợi, thành công và giàu có.

Và nếu có những chiều mưa, sẽ là những hạt ngọc rơi xuống giữa đời những niềm thương, những an lành, những xên xang quý phái, những vồn vã của ánh sáng thanh bình cuộn tới, làm trôi đi, trôi hết mọi nhọc lao, đau khổ, gánh nặng và xót thương...

Oi ta mong biết bao, sẽ đến một ngày sự hoàn hảo, sự ngọt ngào, sự thụ hưởng lành mạnh, sự vinh sáng không còn chối từ những mảnh đời lam xuôi ngược, đầy lem lấm.

Ước mong mọi người dân ta sẽ tự hào ngẩng mặt, sẽ nhìn đời bằng mắt biếc chan chứa lạc quan, sẽ bước đi giữa thế gian này bằng dáng thẳng đứng tự tin, sẽ chinh phục những đỉnh cao chưa có ai từng biết đến, sẽ làm cho cả vũ trụ này chỉ còn biết khuất phục, sẽ cho vũ trụ này chỉ biết có tên tuổi dân ta...

Oi ta mong lắm... Mong trường thành, mong đứng lên, mong thay đổi, mong một ngày mai tươi sáng... Dân ta ơi!...

Lm. JB. Nguyễn Minh Hùng

phận cùng vui chung” (1Cr 12, 19-21. 25. 26).

6. Nơi chữa lành những tổn thương:

Trong mỗi gia đình, rất có thể sẽ có thành viên có những lầm lỗi. Vì vậy, gia đình phải là nơi đón nhận, cảm thông, tha thứ và chữa lành vết thương nơi các thành viên ấy. Gia đình phải là nơi người ấy quay về và cảm thấy được yêu thương sau những lần vấp ngã.

Thiết nghĩ, nếu không được thấu hiểu thì họ sẽ ngày càng thu rút vào chính mình và tình trạng của họ sẽ càng ngày càng bi đát hơn. Kinh nghiệm này sẽ ghi dấu sâu đậm trong tâm hồn của họ và rất khó để họ có thể vực dậy. Khi đó, họ sẽ luôn sống và cắn rứt với chính những lầm lỗi ấy. Tự nhiên, họ sẽ cảm thấy sợ hãi. Những người này rất cần sự

nâng đỡ của gia đình. Gia đình được mời gọi để chữa lành vết thương này bằng tình yêu của Chúa Kitô. Gia đình cần làm cho những thành viên ấy cảm thấy rằng mọi người đang chờ đợi để lắng nghe, thứ tha và đón nhận họ. Đó phải là một sự lắng nghe chân thành với cả con tim chứ không phải trong tâm thế xét đoán hay chỉ trích. Những thành viên này cần làm một tình yêu và sự lắng nghe sâu xa và chân thành hơn mức bình thường. Họ phải được lắng nghe một cách sâu xa và được đón nhận cách đầy đủ. Đó chính là dấu hiệu tốt giúp họ vượt qua những mặc cảm của bản thân. Chỉ có tình yêu - tình yêu của Thiên Chúa trong chính bản thân mỗi người, trong những người tin mới có thể sẵn sàng lắng nghe và giúp đỡ những thành viên đặc biệt như thế.

Felicitas (GPLX)

New York Post: Những kẻ thù ghét Công Giáo hả hê kết án được một người vô tội

Trong ba Thẩm phán phiên phúc thẩm, Thẩm phán Weinberg, cựu Thẩm phán Tòa án Liên bang, một chuyên gia về các vụ án hình sự, cho rằng Đức Hồng Y Pell vô tội. Ông nhận xét như sau về vụ án này:

“Một đặc điểm khác thường của vụ án này là nó phụ thuộc hoàn toàn vào việc chấp nhận lời khai của người khiếu nại, coi anh ta là một nhân chứng đáng tin cậy và xác thực, bất kể sự nghi ngờ hợp lý.”

Tuy nhiên, “Có những mâu thuẫn, bất nhất, và một số câu trả lời của anh ta đơn giản là vô nghĩa, và không thể loại trừ khả năng một số phần trong lời khai của người này là ‘bịa đặt’”.

“Tôi thấy khó khăn trước thực tế là tôi phải bảo lưu một ý kiến khác biệt với hai đồng nghiệp của mình, là những người mà tôi luôn rất tôn trọng”.

“Điều đó đã khiến tôi suy tư thậm chí còn cẩn thận hơn về kết quả đúng đắn của đơn kháng cáo này. Tuy nhiên, sau khi đã làm như vậy, tôi không thể, với lương tâm ngay lành của mình, có thể làm khác hơn là duy trì sự bất đồng quan điểm của tôi.”

Thẩm phán Weinberg khẳng định quyết liệt như thế cho nên việc hai thẩm phán còn lại khẳng định buộc tội Đức Hồng Y dựa trên những lời cáo buộc vô bằng vô cứ của người khiếu nại tiếp tục gây ra các phản ứng ở khắp nơi trên thế giới.

Trong số ra ngày thứ Năm 22 tháng Tám, tờ New York Post, một tờ báo thế tục, không phải báo Công Giáo, có bài

nhận định sau: *“Catholic-haters have just convicted an innocent cardinal”* – “Những kẻ thù ghét Công Giáo vừa kết án một Hồng Y vô tội”. Nguyên bản tiếng Anh có thể đọc ở đây. Dưới đây là bản dịch sang Việt Ngữ.

Vội tỷ số 2-1, một tòa án phúc thẩm Úc trong tuần này đã bác bỏ đơn kháng cáo của Hồng Y George Pell về 5 tội danh lạm dụng tình dục trẻ em “trong quá khứ”. Đối với những người ủng hộ Hồng Y Pell, quyết định này khó có thể gây ngạc nhiên. Trước những gì đã diễn ra, một phán quyết công minh mới là lạ.

Các công tố viên cho rằng Hồng Y Pell đã gây ngạc nhiên cho hai ca viên trong dàn hợp xướng khi bất ngờ xuất hiện đúng lúc chúng đang nốc rượu lễ trong nhà thờ chính tòa Melbourne ngay sau một Thánh lễ Chúa Nhật năm 1996. Vị Hồng Y bị buộc tội đã bắt các chàng trai này thực hiện khâu dậm trong khi ngài vẫn mặc đầy đủ phẩm phục của một vị tổng giám mục.

Các cáo buộc là hoàn toàn không thể tin được - vì một số lý do đã được các luật sư biện hộ trình bày rõ ràng tại các phiên tòa.

Trước hết là rượu lễ của nhà thờ được giữ trong một kết an toàn; và Hồng Y Pell không thể rời khỏi cuộc rước sau Thánh lễ mà sự vắng mặt của ngài không ai hay biết; các nhân chứng tuyên thệ trước tòa là điều này không bao giờ xảy ra. Tương tự như vậy, các ca viên trong dàn hợp xướng không thể rời khỏi cuộc rước sau Thánh lễ mà không ai hay biết về sự vắng mặt của họ; các nhân chứng đã tuyên thệ trước tòa là điều này cũng chưa từng xảy ra

bao giờ.

Thêm vào đó, phòng thánh của nhà thờ rất nhộn nhịp với các hoạt động. Như các nhân chứng xác nhận trước tòa, Hồng Y Pell không bao giờ đơn độc trong nhà thờ khi mặc áo lễ mà luôn có ít nhất một phụ tá đi cùng. Sự sắp xếp an ninh và bố trí của nhà thờ, và các vị trí tương ứng của vị Hồng Y và dàn hợp xướng, khiến cho việc lạm dụng không thể nào xảy ra như cáo buộc. Cũng không thể để lộ ra bộ phận sinh dục của một người trong khi mặc phẩm phục của một Tổng Giám Mục.

Trước khi qua đời vào năm 2014, một trong hai chàng trai đã xác nhận rằng anh ta “chưa từng bị bắt cứ ai quấy rối hay sờ mó”. Tất cả điều này đã khiến 10 trong số 12 bồi thẩm viên tại phiên tòa đầu tiên bỏ phiếu trắng án cho vị Hồng Y. Tuy nhiên, tại tòa tái thẩm, bồi thẩm đoàn đã bỏ qua sức nặng to lớn của các bằng chứng ngoại phạm và đã bỏ phiếu vào tháng 12 để kết tội ngài giữa bầu không khí cuồng loạn chống Công Giáo.

Như vị thẩm phán phúc thẩm bắt đồng với hai người kia đã nhận xét, các cáo buộc hoàn toàn không bằng không có của người tố cáo duy nhất “chứa đựng những điểm thiếu nhất quán và những bất cập hiển nhiên”, và “thiếu giá trị để chứng minh”. Thiệt tình!

Một số linh mục và hàng giáo phẩm Công Giáo đã lạm dụng những thiếu niên và thanh niên trẻ, ở Úc và những nơi khác. Nhưng tội lỗi của một vài nhân vật gian ác mặc áo cô côn La Mã không thể biện minh cho việc đưa một người vô tội ra làm dê tế thần – cũng không thể biện minh cho chiến dịch thông tin sai lệch và bôi nhọ ngài như ma quỷ được thực hiện bởi giới truyền thông cấp tiến và các luật gia của Úc.

“Giáo Hội Công Giáo hết thời rồi,” tờ The Independent tuyên bố ngay trước khi Hồng Y Pell bị tuyên án. Phóng viên Louise Milligan của ABC Australia đang sử dụng vụ án Hồng Y Pell để kêu gọi các nhà làm luật buộc các linh mục phải vi phạm Ân Tín Tòa Giải Tội trong các vụ lạm dụng trẻ em. Milligan là tác giả của cuốn “The Rise and Fall of George Pell” - “Sự thăng trầm của Hồng Y George Pell” một cuốn sách bán chạy nhất làm công việc búa rìu, kích động dư luận xã hội trước phiên tòa của Hồng Y Pell. Trong cuốn sách, Milligan nói công khai về sự căm ghét của cô ta đối với lập trường Công Giáo bảo thủ của Hồng Y Pell.

Chiến dịch tuyên truyền đen lan nhanh từ sạp báo đến bàn xét xử của tòa án. Tại buổi tuyên án Hồng Y Pell năm nay, chánh phán phiên tòa bất ngờ thốt ra một cách thật lạ lùng về “sự kiêu ngạo”

của Hồng Y Pell, là một chủ đề rất được ưa thích của giới truyền thông Úc. Trong nổi ám ảnh này, người ta phát hiện sự phân nộ của giới tinh hoa, là những người đã thất bại trong nhiều năm để ngăn chặn sự vươn lên của Hồng Y Pell khi ngài phản đối ý thức hệ của họ.

Giới tinh hoa cấp tiến tại Úc đang mong muốn “sửa lại” văn hóa chính trị của quốc gia. Và họ cho rằng rất xấu hổ vì bất cứ điều gì họ coi là thụt lùi – Đạo Công Giáo chẳng hạn.

Họ rất nhiệt tình và khéo léo trong việc trừng phạt những người chống đối. Ủy ban Hoàng gia về Phản Ứng Của Các Định Chế đối với lạm dụng tình dục trẻ em, được bắt đầu vào năm 2013, chính thức mà nói không có một mục tiêu cụ thể nào hết. Trong thực tế, mục đích chính của nó chỉ là bắt bẻ Giáo Hội Công Giáo ở Úc và trên hết là một viên chức của Giáo Hội. Trước các chất vấn của các luật sư bào chữa, các quan chức cảnh sát đã buộc phải thừa nhận đã thực hiện một cuộc hành quân “get Pell” - “chộp cho được Pell”. Vì cảnh sát biết không có người tố cáo trong thời gian đầu, họ đã phải dùng đến việc đăng quảng cáo trên các tờ báo địa phương để tìm các nạn nhân.

Tại sao là Hồng Y Pell? Được trang bị một trí thông minh, tài năng quản lý và một cá tính mạnh mẽ, ngài đã trở nên nổi danh như cồn trong khi triệt hạ tất cả các ý kiến sai trái. Một tiếng nói bảo thủ trong các vấn đề chính trị cũng như thần học, ngài tranh luận về sự thay đổi khí hậu và phân đôi hôn nhân đồng tính. Được tấn phong Hồng Y từ năm 2003, ngài đã trở thành người đứng đầu tài chính của Vatican và là thành viên trong hàng các Hồng Y thân cận nhất của Đức Giáo Hoàng Phanxicô.

Với việc truy tố thành công Hồng Y, giới truyền thông và chính trị cấp tiến cuối cùng đã chộp được người đàn ông mà họ ghét cay ghét đắng.

J.B. Đặng Minh An dịch

Source: *New York Post* Catholic-haters have just convicted an innocent cardinal

Tiếp theo tr. 5: THƯỢNG ĐẾ, CON HỎI NGÀI MỘT CÂU ...

sao Ngài lại đối xử với con như vậy!"

God: "Đề ta xem, thần Chết đã ở bên cạnh giường của con sáng nay và ta buộc phải gửi một Thiên Thần đến chiến đấu để cứu lấy mạng sống của con. Ta đã đề con ngủ xuyên suốt sự việc ấy."

Tôi (Ngạc nhiên): "Oh..."

GOD: "Ta đã không cho xe của con nổ máy vì có 1 tài xế đang say xin đợi con ở cuối con đường nếu như con đi qua."

Tôi: (xấu hổ)

God: "Người đàn ông làm sandwich hôm nay đã bị bệnh và ta đã không muốn con bị lây bệnh. Tất nhiên, ta cũng biết là con sẽ bị trễ việc vì điều đó."

Tôi: "Okay"

God: "Điện thoại của con bị hư là tại vì người gọi con khi ấy sẽ gây ra một cuộc cãi vã không đáng có và như thế thì rất dễ gây ra tai nạn."

Tôi (nhẹ nhàng lại): "Con hiểu..."

God: "À..còn về cái máy massage chân, nó có một điểm yếu là nó sẽ làm ngắt toàn bộ nguồn điện trong nhà của con. Ta không nghĩ là con muốn ở một mình ở trong bóng đêm, đúng không?"

Tôi: "Con xin lỗi, Thượng đế."

God: "Đừng xin lỗi, chỉ cần học cách tin vào Ta thôi về tất cả điều tốt đẹp lẫn xấu."

Tôi: "Con sẽ tin Ngài."

God: "Và phải tin rằng, kế hoạch của ta dành cho con luôn luôn tốt hơn kế hoạch của con."

Tôi: "Con sẽ làm như vậy. Và con thực sự cảm ơn Ngài vì tất cả những gì Ngài đã làm cho con ngày hôm nay."

God: "Đừng khách sáo, con của ta. Chỉ là một trong rất nhiều ngày làm Thượng đế thôi...và Ta thì rất thích chăm non những đứa con của mình."

Bạn có suy nghĩ gì từ câu chuyện này không?

ST

Ủy Ban Yểm Trợ Tiến Trình Phong Thánh Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận tại Houston

Thư mời

Trong Tâm Tình Tạ Ôn và ngợi khen Thiên Chúa, Ủy Ban Yểm Trợ Tiến Trình Phong Thánh cho Đức Cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận tại Houston - *The Cardinal Nguyễn Văn Thuận Foundation*

Trân trọng kính báo đến Cha Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo, Quý Cha, Quý Phó Tế, Quý Tu Sĩ nam Nữ, cùng Quý Cộng Đoàn Dân Chúa:

Đức Cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận đã được Đức Giáo Hoàng Phanxicô ký sắc lệnh công nhận các nhân đức và nâng Đức Cố Hồng Y lên “Đáng Đáng Kính” (Venerable) ngày mừng 4 Tháng 5 năm 2017

Vì thế Ủy Ban Yểm Trợ Tiến Trình Phong Thánh đã được phép của Linh Mục Chánh Xứ Giáo Xứ Đức Mẹ La Vang Thomas Trần Thiên Ân, sẽ tổ chức Lễ Giỗ 17 năm:

Lúc 9:15 sáng Chúa Nhật ngày 15 tháng 9 năm 2019

tại giáo xứ Đức Mẹ La Vang,

Địa chỉ: 12320 Old Foltin Road, Houston, TX 77086.

Ủy Ban Trân trọng kính mời Cha Chủ Tịch, Quý Cha, Quý Tu Sĩ Nam Nữ, cùng quý công đoàn dân Chúa tới tham dự Thánh Lễ giỗ cầu nguyện cho Đức Cố Hồng Y. Trước Thánh Lễ kính mời quý vị đến tham dự giờ khẩn đê xin Ngài cầu bầu cùng Thiên Chúa cho Tổ Quốc Việt Nam thân yêu có thanh bình thật sự và cầu nguyện cho việc tiến trình phong thánh của Ngài sớm được hiện thực.

Mọi chi tiết xin quý vị vui lòng liên lạc về:

LM. Pherô Đỗ Quang Châu	(615 - 668 8572)	Anh Chị Trịnh Tiến Tinh	(832 - 545 0486)
Anh Chị Nguyễn Tài Peter	(281 - 932 4655)	Chị Trần Thị Đỗ	(832 - 563-0066)
Chị Đinh Thị Bạch Tuyết	(281 - 748 3993)	Anh Chị Nguyễn Quang Hưng & Đại	(713 - 894 6216)
Chị Christine Quỳnh Nguyễn	(832 - 213 8899)	Chị Nguyễn Thi Lan	(713 - 261 9734)

Nguyện Thiên Chúa ban muôn ơn lành trên Cha Chủ Tịch, Quý Cha, Quý Phó Tế, Quý Tu Sĩ nam Nữ, cùng toàn thể Quý Cộng Đoàn Dân Chúa.

Trân trọng kính mời

Thay mặt Ban Tổ Chức
Linh mục Phêrô Đỗ Quang Châu